

A VARIACIÓN SOCIAL E SITUACIONAL

TEMA 8- LINGUA E SOCIEDADE

A variación da lingua

- A variación é inherente ás linguas (sempre están en cambio).
- Non falamos igual dependendo de:
 - A situación comunicativa,
 - O lugar onde aprenda a lingua.
 - A persoa con quen falemos.
- Falar ben unha lingua significa saber usar diferentes variedades dialectais (segundo a situación).

A variación social

- O noso modo de falar transmite información (o noso sexo, idade, nivel de estudos...)
- A variante estándar (normativa) apréndese na escola e medios de comunicación.
 - A maior nivel de estudos, maior dominio da variante estándar.
- Segundo o nivel social, distinguimos distintas variantes:
 - NIVEL CULTO.
 - NIVEL COLOQUIAL.
 - NIVEL VULGAR.

Variación situacional

- As diferentes formas de falar segundo a situación denomínanse REXISTROS.
 - Rexistro formal: para situacións en que hai distanciamento co interlocutor.
 - Rexistro informal: para situacións en que hai proximidade co interlocutor.

CARACTERÍSTICAS DO NIVEL COLOQUIAL

- Repetición de palabras.
- Palabras baleiras de significado.
- Palabras malsoantes.
- Palabras que non pertencen ao galego normativo.
- Presenza de dialectalismos.
- Frases inacabadas, vacilacións e reformulacións.
- Interxeccións e referencias aos interlocutores.
- Redución de sons.